

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Stappen](#) > [Europese Justitiële Atlas Voor Burgerlijke Zaken](#) > [Verordening Brussel I \(herschikking\)](#) > [Romania](#)

Verordening Brussel I (herschikking)

Roemenië

Roemenië

BEVOEGDE GERECHTEN/AUTORITEITEN ZOEKEN

Met onderstaande zoekfunctie kunt u rechtbanken/autoriteiten vinden die voor een bepaald Europees rechtsinstrument bevoegd zijn. Hoewel we er alles aan hebben gedaan om de resultaten betrouwbaar te maken, kunnen we onvolkomenheden niet uitsluiten.

Artikel 65, lid 3: Informatie over de wijze waarop overeenkomstig het nationale recht de gevolgen van de in artikel 65, lid 2 van de verordening genoemde beslissingen worden vastgesteld

n.v.t.

Artikel 74 - beschrijving van de nationale voorschriften en procedures betreffende tenuitvoerlegging

Tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken

Directe tenuitvoerlegging is de vorm van tenuitvoerlegging die betrekking heeft op het voorwerp van de in de uitvoerbare titel vermelde verplichting, d.w.z. de gedwongen afgifte van roerende/onroerende goederen en de gedwongen tenuitvoerlegging van een verplichting om iets te doen of iets niet te doen. In het geval van gedwongen tenuitvoerlegging van verplichtingen om iets te doen maakt de wet onderscheid tussen een verplichting die ook door een andere persoon dan de schuldenaar kan worden nagekomen, en de persoonsgebonden verplichting (*intuitu personae*).

Bij indirecte tenuitvoerlegging gaat het erom de geldsom die het voorwerp is van de uitvoerbare titel, te verkrijgen door de gedwongen verkoop van goederen van de schuldenaar (beslag op geldbedragen of beslag op goederen gevolgd door de verkoop ervan).

Verplichtingen die vatbaar zijn voor gedwongen tenuitvoerlegging zijn geldelijke verplichtingen, de overdracht van een goed of het gebruik ervan, de verwijdering van een gebouw/aanplanting/bouwwerk enz.

De instanties die bevoegd zijn voor de tenuitvoerlegging

Voor de tenuitvoerlegging van gerechtelijke beslissingen en andere uitvoerbare titels ligt de bevoegdheid bij de gerechtsdeurwaarder van het district van het hof van beroep binnen de jurisdictie waarvan de onroerende zaak is gelegen, in het geval van beslag op onroerende goederen, en, in het geval van beslag op roerende goederen, binnen de jurisdictie waarvan de woning van de schuldenaar is gelegen of de goederen zich bevinden.

De beslaglegging wordt op verzoek van de schuldeiser ten uitvoer gelegd door een gerechtsdeurwaarder met kantoor in het district van het hof van beroep binnen de jurisdictie waarvan de woning van de schuldenaar of derde-beslagene is gelegen en, in geval van beslag op een rekening, binnen de jurisdictie waarvan de statutaire

zetel van de kredietinstelling zich bevindt.

Het gerecht van tenuitvoerlegging is de districtsrechtbank (*judecătorie*) binnen de jurisdictie waarvan de woning van de schuldenaar is gelegen. Het gerecht van tenuitvoerlegging behandelt verzoeken om een verklaring van uitvoerbaarheid, bezwaren tegen de tenuitvoerlegging enz.

Voorwaarden voor de uitvaardiging van een uitvoerbare titel of een vonnis met verlof tot tenuitvoerlegging

Gedwongen tenuitvoerlegging kan alleen plaatsvinden op grond van een gerechtelijke beslissing (definitieve uitspraken, vonnissen die bij voorraad uitvoerbaar zijn) of een ander document (notariële authentieke akten, schuldbewijzen, arbitrale vonnissen enz.).

Wanneer de gerechtsdeurwaarder het door de schuldeiser ingediende verzoek om tenuitvoerlegging ontvangt, beveelt hij de registratie ervan en geeft hij middels een beslissing de verklaring van uitvoerbaarheid af, zonder de partijen daarbij te dagvaarden. De beslissing wordt aan de schuldeiser betekend. In geval van weigering kan de schuldeiser binnen 15 dagen na de datum van betekening een klacht indienen bij het gerecht van tenuitvoerlegging.

Later vraagt de deurwaarder bij het gerecht van tenuitvoerlegging de verklaring van uitvoerbaarheid aan, waarbij hij het verzoek van de schuldeiser, de uitvoerbare titel, de beslissing en het bewijs van betaling van het zegelrecht bij het gerecht indient. Het verzoek wordt afgehandeld bij een beslissing die in besloten zitting wordt gegeven, waarbij de partijen niet worden gedagvaard. Het gerecht kan het verzoek niet-ontvankelijk verklaren: als het verzoek onder de bevoegdheid van een andere autoriteit valt; als de beslissing geen uitvoerbare titel oplevert; als de akte niet aan alle vormvoorschriften voldoet; als de vordering niet zeker, vaststaand en opeisbaar is; als de schuldenaar immuniteit voor tenuitvoerlegging geniet; als de titel bepalingen bevat die niet uitvoerbaar zijn. Tegen een beslissing waarbij het gerecht het verzoek ontvankelijk verklaart, is geen beroep mogelijk, maar deze kan wel worden herzien als de tenuitvoerlegging wordt aangevochten. Tegen een beslissing waarbij het gerecht het verzoek niet-ontvankelijk verklaart, kan de schuldeiser binnen een termijn van 15 dagen vanaf de betekening ervan beroep instellen.

De nationale unie van gerechtsdeurwaarders bepaalt, met instemming van de minister van Justitie, de minimumvergoeding die aan de gerechtsdeurwaarders verschuldigd is voor de diensten die zij verrichten, en werkt deze bij.

Een procedure kan pas worden gestart als de schuldenaar wordt gedagvaard.

Voorwerp en aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

Voorwerp van een gedwongen tenuitvoerlegging kunnen zijn: de inkomsten van de schuldenaar, geldbedragen op een bankrekening, roerende en onroerende goederen enz.

Na identificatie van de roerende goederen, wordt tot beslaglegging overgegaan. Als het verschuldigde bedrag niet wordt betaald, gaat de gerechtsdeurwaarder over tot verkoop van de in beslag genomen goederen via een openbare verkoping, onderhandse verkoop enz.

Bedragen die een derde verschuldigd is, zijn vatbaar voor beslag. Zodra de beslissing tot goedkeuring van de beslaglegging is betekend aan de derde-beslagene, worden alle bedragen en goederen waarop beslag wordt gelegd, bevroren. Tussen het moment van bevrozing van de goederen en de betaling van de verplichtingen verricht de derde-beslagene geen enkele andere betaling. Anders kan het gerecht van tenuitvoerlegging worden verzocht om het beslag te bekrachtigen. De onherroepelijke beslissing tot bekrachtiging heeft een overdracht van de vordering tot gevolg en vormt een uitvoerbare titel tegen de derde-beslagene. Na bekrachtiging van het beslag geeft de derde-beslagene een geldbedrag in bewaring of betaalt dit tot aan het vastgestelde bedrag. Doet hij dit niet, dan kan een gedwongen tenuitvoerlegging tegen de derde-beslagene in gang worden gezet.

Wat onroerende goederen betreft, start de gerechtsdeurwaarder, indien de schuldenaar de schuld niet betaalt, de verkoopprocedure, nadat hij de verklaring van uitvoerbaarheid heeft betekend en in het kadaster heeft laten inschrijven.

Voor elke tenuitvoerleggingshandeling geldt een vervaltijd van zes maanden vanaf de datum waarop de tenuitvoerlegging kan aanvangen, als de schuldeiser deze termijn heeft laten verlopen zonder dat hij verdere

beslagleggingsacties heeft ondernomen. De verjaringstermijn is drie jaar.

Mogelijkheid om tegen de beslissing beroep in te stellen

Tenuitvoerleggingshandelingen kunnen worden aangevochten. Indien de gedwongen tenuitvoerlegging plaatsvindt op grond van een gerechtelijke beslissing, kan de schuldenaar deze niet aanvechten met een beroep op feitelijke of juridische gronden die hij tijdens de rechtszaak in eerste aanleg of in beroep had kunnen aanvoeren.

Het bevoegde gerecht is het gerecht van tenuitvoerlegging.

De uiterste termijn voor het aanvechten van de beslissing is 15 dagen na de datum waarop: de verzoeker kennis heeft gekregen van de tenuitvoerleggingshandeling; de betrokkene de kennisgeving van de tenuitvoerlegging van het beslag heeft ontvangen; de schuldenaar de ingebrekestelling heeft ontvangen of vanaf de datum waarop de schuldenaar kennis heeft gekregen van de eerste tenuitvoerleggingshandeling.

Als de betwisting ontvankelijk wordt verklaard, vernietigt de rechtbank de aangevochten tenuitvoerleggingshandeling en gelast zij dat de tenuitvoerlegging of toepassing van de tenuitvoerleggingshandeling wordt beëindigd. Als de betwisting niet-ontvankelijk wordt verklaard, kan de verzoeker verplicht worden de door de vertraagde tenuitvoerlegging veroorzaakte schade te vergoeden.

In afwachting van een uitspraak over de betwisting van de tenuitvoerlegging of een ander verzoek om gedwongen tenuitvoerlegging, kan het bevoegde gerecht op verzoek van de betrokkene en uitsluitend op redelijke gronden de tenuitvoerlegging opschorten. Het opschortingsverzoek kan tegelijk met de betwisting van de tenuitvoerlegging worden ingediend of afzonderlijk daarvan.

Tegen de beslissing inzake de betwisting kan beroep worden ingesteld.

Beperkingen aan de tenuitvoerlegging, met name in verband met de bescherming van de schuldenaar of uiterste termijnen

Bepaalde goederen en eigendommen zijn vrijgesteld. Vrijgestelde roerende goederen zijn: goederen voor persoonlijk/huishoudelijk gebruik die essentieel zijn voor het dagelijks leven, religieuze voorwerpen; voorwerpen die onmisbaar zijn voor gehandicapten of voorwerpen die bestemd zijn voor de verzorging van zieken; een voldoende hoeveelheid voedsel voor drie maanden; een voldoende hoeveelheid brandstof voor de drie wintermaanden; brieven, foto's, persoonlijke schilderijen enz.

Op het salaris of het pensioen van de schuldenaar kan beslag worden gelegd tot de helft van het netto maandsalaris voor bedragen die verschuldigd zijn voor onderhoudsverplichtingen, en tot een derde van het netto maandsalaris voor andere verplichtingen.

Als het inkomen lager is dan het netto minimumloon, kan alleen beslag worden gelegd op het gedeelte dat meer is dan de helft van dat bedrag.

Categorieën van inkomsten die van de tenuitvoerlegging zijn uitgesloten, zijn: staatstoelagen en gezinstoelagen, uitkeringen voor de verzorging van zieke kinderen, zwangerschapsuitkeringen, uitkeringen bij overlijden, door de staat toegekende studiebeurzen, dagvergoedingen enz.

Nuttige links

<http://www.executori.ro/>

<http://www.just.ro/>

Artikel 75, onder a) – naam en contactgegevens van de gerechten waarbij de verzoeken overeenkomstig artikel 36, lid 2, artikel 45, lid 4, en artikel 47, lid 1, moeten worden ingesteld

Verzoeken tot weigering van de erkenning, verzoeken om de afwezigheid van gronden voor weigering van de erkenning aan te vechten, en verzoeken tot weigering van de tenuitvoerlegging vallen onder de bevoegdheid van het gerecht^[1] (artikel 1 van artikel I quinquies van Spoedbesluit nr. 119/2006 tot vaststelling van

maatregelen voor de uitvoering van bepaalde verordeningen van de Gemeenschap vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, en artikel 95, lid 1, van Wet nr. 134/2010 inzake het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, opnieuw gepubliceerd, zoals nadien gewijzigd en aangevuld).

^[1] Overeenkomstig artikel 2 van artikel I quinquies van Spoedbesluit nr. 119/2006 tot vaststelling van maatregelen voor de uitvoering van bepaalde verordeningen van de Gemeenschap vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, kunnen verzoeken uit hoofde van de bepalingen in artikel 54 van Verordening (EU) nr. 1215/2012, betreffende de aanpassing van maatregelen of bevelen op grond van gerechtelijke beslissingen, door een gerecht goedgekeurde of voor een gerecht getroffen schikkingen en authentieke akten die zijn opgesteld of geregistreerd in een andere lidstaat van de EU, ofwel worden ingediend in zaken die weigering van de erkenning, betwisting van de afwezigheid van gronden voor weigering van de erkenning, of weigering van de tenuitvoerlegging tot voorwerp hebben, ofwel in het hoofdgeding. Afzonderlijk ingediende verzoeken om aanpassing van de maatregel of het bevel vallen onder de bevoegdheid van de rechtbank.

Artikel 75, onder b) – naam en contactgegevens van de gerechten waarbij overeenkomstig artikel 49, lid 2, een rechtsmiddel tegen de beslissing op het verzoek om een weigering van tenuitvoerlegging moet worden ingesteld

- in Roemenië: het hof van beroep (*Curte de Apel*)

Artikel 75, onder c) – naam en contactgegevens van de gerechten waarbij een eventuele hogere voorziening overeenkomstig artikel 50 moet worden ingesteld

- in Roemenië: het hooggerechtshof (*Înaltă Curte de Casație și Justiție*)

Artikel 75, onder d) – talen die worden aanvaard voor de vertaling van de formulieren betreffende rechterlijke beslissingen, authentieke akten en gerechtelijke schikkingen

n.v.t.

Artikel 76, lid 1, onder a) – de in artikel 5, lid 2, en artikel 6, lid 2, vermelde bevoegdheidsregels

- in Roemenië: de artikelen 1066 tot en met 1082 van titel I “Internationale rechtsbevoegdheid van de Roemeense rechtbanken” van boek VII “Internationale burgerlijke rechtsvordering” van Wet nr. 134/2010 inzake het wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Artikel 76, lid 1, onder b) – de in artikel 65 vermelde regels ten aanzien van het in het geding roepen van een derde

n.v.t.

Artikel 76, lid 1, onder c) – de in artikel 69 vermelde overeenkomsten

- het Verdrag tussen de Volksrepubliek Bulgarije en de Volksrepubliek Roemenië inzake rechtshulp in burgerlijke, familie- en strafzaken, ondertekend te Sofia op 3 december 1958;
- het Verdrag tussen de Tsjechische Republiek en Roemenië inzake rechtshulp in burgerlijke zaken, ondertekend te Boekarest op 11 juli 1994;
- de Overeenkomst tussen de Socialistische Republiek Roemenië en de Helleense Republiek inzake rechtshulp in burgerlijke en strafzaken, ondertekend te Boekarest op 19 oktober 1972;
- de Overeenkomst tussen de Socialistische Republiek Roemenië en de Italiaanse Republiek inzake rechtshulp in burgerlijke en strafzaken, ondertekend te Boekarest op 11 november 1972;
- de Overeenkomst tussen de Socialistische Republiek Roemenië en de Franse Republiek inzake rechtshulp in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Parijs op 5 november 1974;
- het Verdrag tussen Roemenië en de Republiek Polen inzake rechtshulp en rechtsbetrekkingen in burgerlijke zaken, ondertekend te Boekarest op 15 mei 1999;

- het Verdrag tussen de Volksrepubliek Roemenië en de Federale Volksrepubliek Joegoslavië inzake rechtshulp (van toepassing uit hoofde van de opvolgingsverklaring ondertekend met Slovenië en Kroatië), ondertekend te Belgrado op 18 oktober 1960;
- het Verdrag tussen de Volksrepubliek Roemenië en de Tsjechoslowaakse Socialistische Republiek inzake rechtshulp in burgerlijke, familie- en strafzaken (van toepassing uit hoofde van de met Slowakije ondertekende opvolgingsverklaring), ondertekend te Praag op 25 oktober 1958;
- de Overeenkomst tussen Roemenië en het Koninkrijk Spanje betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Boekarest op 17 november 1997;
- het Verdrag tussen de Volksrepubliek Roemenië en de Volksrepubliek Hongarije inzake rechtshulp in burgerlijke, familie- en strafzaken, ondertekend te Boekarest op 7 oktober 1958;
- de Overeenkomst tussen de Socialistische Republiek Roemenië en de Republiek Oostenrijk inzake rechtshulp in burgerlijke en familie zaken en inzake de geldigheid en de betekening van documenten, en bijbehorend Protocol, ondertekend te Wenen op 17 november 1965.

■ Laatste update: 14/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.